

molt del club per a les seves promocions i poder regalar banyadors del Barça, per exemple. En l'època de Núñez a l'*Sport* vam estar castigats durant dos anys. Ara sembla que al grup Godó també li han privat de treure alguna cosa i aquí hi podria haver una de les claus per la qual aquest grup ha estat molt crític amb Laporta, n'ha demanat la dimissió i s'ha posicionat en favor de la moció", explica Mascaró. Al seu torn, Dagoberto Escorcía, de *La Vanguardia*, tot i reconèixer que els mitjans tenen molta influència en el Barça i els seus directius, assegura que el seu diari es deu als seus lectors. "No som aquí fent política contra Laporta per una qüestió d'anuncis o de publicitat. També ens van acusar de laportistes al principi. Estem en un país lliure i la gent pot opinar. Al nostre diari hi ha opinions a favor i en contra", diu Escorcía.

Els compromissaris decidiran.

Mentrestant, Joan Laporta ha posat el seu càrrec a disposició de l'assemblea de compromissaris que se celebrarà el proper mes de setembre. "Si no és per guanyar temps, la veig una proposta raonable, perquè permet al club començar la temporada amb normalitat i que l'entorn es calmi", diu Bernat Soler, director d'*Els millors anys de la nostra vida*. En una línia semblant, Lluís Mascaró, de l'*Sport*, opina que és la millor opció, ja que "seria una sortida digna per al president." Per la seva part, Dagoberto Escorcía, de *La Vanguardia*, creu que deixar el futur de Laporta en mans dels compromissaris és una pèrdua de temps: "El millor és que dimiteixi i que hi hagi eleccions com més aviat millor", diu.

En el cas que hi hagi unes noves eleccions, els tres experts consultats creuen que Sandro Rossell és el més ben situat per guanyar-les. "Ha fet una gestió bona i té un cartell excel·lent", diu Bernat Soler. "Rossell és el favorit, té més capacitat per tractar amb els mitjans i, sobretot, té l'avantatge d'haver sortit del club abans de començar la crisi", opina Lluís Mascaró. A parer de Dagoberto Escorcía, la disputa, si hi ha eleccions, serà entre Ferran Soriano i Sandro Rossell: "Rossell té el suport dels socis i els aficionats que han cregut en ell per la part esportiva, pel fitxatge de Ronaldinho. El soci no vol guerra, sinó que l'equip guanyi."

Xevi Camprubi

"Hem pecat de no saber explicar la nostra gestió"

Alfons Godall (Barcelona, 1962) és vicepresident del Futbol Club Barcelona i responsable de l'àrea social d'aquesta entitat. Godall, que, a diferència d'altres membres de la Junta, ha decidit no dimitir i mantenir-se al costat de Joan Laporta, explica algunes de les claus que permeten entendre les peticions de dimissió que ha rebut el president del Barça.

Per què, després de la moció de censura, no hi ha hagut front comú dins la Junta directiva del Futbol Club Barcelona?

—Això respon a qüestions personals de cada un dels membres de la Junta. És evident que el fet que la moció de censura recollís nou mil signatures i el 60 % dels vots a favor és un toc d'atenció important i així ho va manifestar el president. El president va posar damunt la taula de la Junta la conveniència d'arribar fins a l'assemblea de compromissaris del mes de setembre per tal de poder completar les plantilles de tots els equips professionals, exposar els comptes d'aquest exercici i posar el seu càrrec a disposició dels compromissaris.

—Per què heu decidit no dimitir i continuar formant part de la Junta?

—Els directius que hem decidit continuar hem considerat que la proposta del president és raonable i positiva per a l'entitat, perquè dona estabilitat i permet que els equips puguin començar les competicions en les millors condicions. En qualsevol cas, seran els compromissaris els qui decidiran la continuïtat del president.

—La dimissió de Laporta hauria aportat més estabilitat?

—La via que proposa el president

és raonable i legitimada pels estatuts. La decisió d'alguns companys de continuar si el president dimitia, o de plegar si el president no ho feia, trenca la coherència i la unitat que ha tingut sempre aquesta Junta. Crec que hauríem de mirar de respectar la voluntat del president un cop superada la censura, sobretot atès que la proposta que ha fet és raonable i positiva per a l'entitat.

—Qui té interès a tombar Laporta i per què?

—En aquest país la gent que és desacomplexadament catalanista i independent dels grups de poder sempre té problemes per assolir l'èxit, perquè el sistema no li ho posa fàcil. En el cas que ho aconsegueixi, el sistema reacciona contra ell com si fos un microbi. Hi ha grups econòmics, mediàtics i polítics, formats per les mateixes persones des de fa temps, que reaccionen amb rebuig quan detecten l'arribada d'un nouvingut que vol mantenir un nivell alt d'independència personal.

—Quin paper, en concret, han tingut els mitjans de comunicació en aquest afer?

—És evident que hi ha hagut una gran influència dels mitjans sobre el barcelonisme. La relació entre els mitjans i el Barça és molt complexa, perquè tots els grups competeixen per

tenir una relació privilegiada amb el club, un tracte preferent en la gestió de les notícies, en la política comercial o bé en les promocions. És molt difícil, per no dir impossible, mantenir un nivell de relació equitatiu per tal que tots estiguin satisfets, ja que sempre volen més que els seus competidors.

—**Hi ha hagut amenaces de revenja per part dels grups Prisa i Godó?**

—Prisa no va encaixar gens bé que el Barça, en defensa dels seus legítims interessos, signés un contracte pels drets audiovisuals amb Mediapro i no amb ells. Evidentment, l'oferta de Mediapro era molt millor en termes econòmics que la de qualsevol altre competidor. Pel que fa al grup Godó, ja des d'un principi es va posar de manifest que les preferències d'aquest grup a les eleccions del 2003 eren per Bassat i no per Laporta. Fins que no es va veure que la nostra era la que podia guanyar no van modificar la seva preferència.

Hi ha hagut desacord en matèria de promoció i de gestió d'espais publicitaris dins l'estadi. En concret, la capçalera de *La Vanguardia* que hi havia

a les banquetes va ser substituïda per una altra marca que pagava més, tot i que es va respectar el dret de tempteig del grup Godó. Així com nosaltres vam intentar fer una política equitativa, és evident que no ha funcionat, ja que hi ha una hostilitat bastant general contra la Junta.

—**En l'època de Núñez, es va afavorir alguns mitjans?**

—En l'època de Núñez es va fer servir un altre model, que consistia a afavorir i optar per uns grups mediàtics concrets.

—**És cert que Jesús Polanco, quan era president de Prisa, va dir a Joan Laporta que pagaria car el fet d'haver signat un acord amb Mediapro pels drets televisius?**

—Tinc entès que aquest senyor no va encaixar gens bé l'acord amb Mediapro; ara bé, desconec en quins termes li ho va expressar.

—**S'ha dit que hi va haver un pacte entre Joan Laporta i l'ex-president del Barça Joan Gaspart per tal d'amagar les irregularitats de juntes anteriors. Va ser un error haver-ho fet?**

—Vull que quedi ben clar que mai no ha existit cap pacte entre Gas-

part i Laporta. Quan vam arribar al club vam encarregar una comprovació molt rigorosa a una empresa del màxim prestigi i, si bé es va posar de manifest una gestió desencertada, no es va provar que hi hagués hagut cap operació fraudulenta. Per tant, teníem molt clar que, si no n'hi havia proves, no intentaríem desprestigiar la Junta anterior ni alimentar els dubtes que hi havia en relació a l'època Gaspart. Sense proves, no es podien aixecar catifes.

—**Laporta i la Junta del Barça han pecat, però, de no explicar més bé les coses?**

—Hem pecat de no saber explicar la nostra gestió en general, perquè crec que ha estat bona en l'àmbit esportiu, econòmic i social. En canvi, ara veiem un grau de descontentament en el barcelonisme i en l'opinió pública en general. Això vol dir que a nivell de comunicació alguna cosa hem fet malament.

—**El problema actual neix de la ruptura entre Joan Laporta i Sandro Rossell?**

—No. La ruptura entre Laporta i Rossell era inevitable, atès que ell volia imposar els seus criteris, tant en l'àmbit esportiu com en general, des de la minoria en la Junta. Si el desembre del 2003 haguéssim acceptat la proposta de Rossell de substituir Rijkaard mai sabrem si el Barça hauria guanyat després les dues lligues i la Champions.

—**Rossell volia prendre la presidència a Laporta?**

—Rossell tenia la intenció de gestionar el club i que Laporta es quedés en un nivell més representatiu. Penso que el president és Laporta i que és el president qui ha d'assentar les bases del projecte en tots els àmbits.

—**Que n'espereu de l'assemblea de compromissaris del mes de setembre?**

—És molt important que s'aprovin els comptes de l'exercici, que són uns comptes que reflecteixen una gestió econòmica molt bona. Pel que fa al futur del president, espero que els compromissaris tinguin en compte com ha sigut la gestió global en aquests darrers cinc anys.

Xevi Camprubí